

ráž upravuje nejen materiální, nýbrž i formelní stránku (viz na příklad služ. pragm. č. 15/1914 ř. z.: §§ 14 až 20 o kvalifikaci, §§ 37 až 39 o služebním pořadí, §§ 71 až 83 o přeložení do výslužby, na dovolenou s čekatelným, postavení mimo službu, §§ 112 atd. stran řízení disciplinárního a §§ 179, 181 až 188 stran podúředníků a zřízenců) služebního poměru státních úředníků a státního zřízence, nutno usouditi, že citovaným ustanovením bylo právo státního zeměštnectva tak, jak se vyvinulo v ostatních částech republiky Československé, přeneseno i na Slovensko a Podkarpatskou Rus (nyní zemi Slovenskou a Podkarpatorskou) v plném rozsahu, že tedy zák. č. 269/20 chtěl z důvodu jednotnosti provésti úplnou unifikaci státně zaměstnaneckého práva na celém území republiky, a to jak práva materiálního, tak i formelního. (Nález z 28. XII. č. 20.747/35.)

Bývalý uherský státní úředník, který nepodal podle zákona č. 269/1920 žádost o převzetí do služeb československého státu, nemůže své pensijní nároky dovozovati z ustanovení zák. čl. LXV:1912. — Československý stát není, pokud jde o služební poměry zaměstnanců bývalého království uherského, právním nástupcem bývalého státu uherského v tom smyslu, že by po zákonu samém byl povinným subjektem všech závazků, které po případě měl oproti svým zaměstnancům bývalý stát uherský. Důsledek takový není stanoven ani v mírových smlouvách, zejména neobsahuje mírová smlouva trianonská nic o případném přebírání státních zaměstnanců bývalého státu uherského státem československým a má naopak v čl. 199 toliko předpis, že osoby požívající odpočívých platů od bývalého království uherského a které... jsou příslušníky jiného státu než Maďarska, nebudou ve příčině svých odpočívých platů moci požadovati nic od vlády maďarské, z čehož však samo sebou ještě neplyne, že by osoby takové mohly pensii požadovati od onoho státu, jehož příslušníky jsou. Lze proto sukcesí takovou uznati jen potud, pokud výslovnou právní normou vnitrostátního toho kterého státu by byla resp. je uznána. Takové normy však pro daný případ není. Není jí zejména ani předpis čl. 2. recepčního zákona čís. 11/1918 Sb. Zákonem tímto byl toliko recipován dosavadní právní řád býv. státu (rakouského resp. uherského), aby platil jako prozatímní právní řád státu československého. Zákonem č. 11/1918 Sb. byly sice formálně zachovány v platnosti i bývalé zákony uherské a tedy i zák. čl. LXV:1912, avšak toliko tak, že pensijní nároky podle těchto zákonů uherských příslušejí vůči státu československému jenom státním zaměstnancům československým, nikoliv však zaměstnancům bývalého státu uherského, kteří se československými státními zaměstnanci nestali.

Zásadní rozhodnutí Nejv. Spr. Soudu.

Finanční.

Domovní daň

Poplatník daně činžovní je povinen na výzvu úřadu uvést též částky, které nájemníci zaplatili na obecní dávky a poplatky, i když nájemníci částky ty neplatí s nájemným, nýbrž zvláště (nález č. 20509/35).

Přímé daně

Platební rozkaz na přímé daně může býti podle § 257 odst. 1. zák. o přímých daních doručen s právním účinkem přímo poplatníkovi, i když poplatník předložil vyměřovacímu úřadu plnou moc pro zmocněnce (právního zástupce) (nález č. 11341/33).

Poplatky.

Movité jmění pensijního fondu spořitelny, který nemá povahu samostatné právnické osoby, není osvobozeno od poplatkového ekvivalentu podle § 169 odst. 4. zák. č. 26/1929 (nález č. 14647/33).

Zvl. daň
výdělková

Je-li ve stanovách společenstva počítáno s dosahováním zisku, nutno na podnik společenstva hleděti jako na podnik provozovaný po živnostensku (nález č. 10232/36).

Podnik rozšíří svoji činnost podle § 75. odst. 2. zák. o přímých daních ve skutečnosti na nečleny, jestliže zmocněný zástupce, jako přísežný orgán společenstva, jehož činnost je podle stanov omezena na členy, vědomě prodával nečlenům (nález č. 10.197/36.)

Zvl. daň
výdělková.

Ustanovení prováděcího nařízení č. 175/27 Sb. ku § 75 odst. 2 zákona o př. daních, že odnětí daňových výhod družstvu předpokládá, že překročení stanov stalo se vědomě a opětovně a že nejde tudíž jen o ojedinělé případy, je ve shodě se zákonem (týž nález).

dto.

Soudní odhad za účelem měření poplatku převodního beze zřetele na plněnou cenu zvláštní oblíbenosti musí předložit strana úřadu nejpozději v řádné 30 denní, pokud se týče prodloužené lhůtě rekursní (nález č. 10.327/36).

Poplatky.

Výrok, jímž předseda daňové komise odvolá její rozhodnutí podle § 256 odst. 6 zákona o př. d., je konečný (nález č. 19.768/35).

Přímé daně.

Použila-li komise II. stolice vůči poplatníku následků zmeškání z téhož důvodu jako komise I. stolice, jsou námitky stížnosti, brojící proti použití kontumace komisí II. stolice, nepřipustné s hlediska §§ 5 a 6 zákona o spr. soudě, neuplatnil-li jich poplatník v odvolání, ač ze sdělených mu vyměřovacích základů mu musilo být známo, že kontumaci z téhož důvodu vyslovila již komise I. stolice (nález č. 597/33).

dto.

Dopis živnostníka, obsahující žádost za likvidaci splátek na částečně provedené stavební práce, podléhá poplatku jako účet podle saz. pol. 96/83 b) 2 popl. zák. (nález č. 20.499/35).

Poplatky.

Místní šetření za účelem zjištění činžovního výtěžku k dani činžovní podle § 320 zákona o př. d. nemusí úřad prováděti, ocitli-li se poplatník v kontumaci podle § 309 odst. 1 cit. zák. (nález č. 20.513/35).

Přímé daně.

Nález rozhodčího soudu, kterým byla zamítnuta určovací žaloba z důvodů, že nejsou dány podmínky určovací žaloby, podléhá jako rozhodnutí ve věci hlavní poplatku podle saz. pol. 7 lit. a) č. 1 sazby soudních poplatků č. 123/1922 Sb. (nález č. 20.498/35).

Poplatky.

I. Ustanovení § 257 zákona o př. daních platí také o doručování trestních nálezů ve věci daně z obratu. — II. Náhradním způsobem podle § 257 odst. 1 věty 2 zák. o př. d. lze doručiti, jakmile adresát nebyl doručovatelem zastížen (nález č. 20.651/35).

Přímé daně.

Částky, které se zavázal zdejší podnik podle množství jím prodaného zboží ročně platiti na podkladě pololetně vypověditelné úmluvy koncernu v cizině za to, že tento koncern nebude dovážeti z ciziny konkurenční zboží, jsou výdajem provozovacím (nález č. 20.393/35).

Zvl. daň
výdělková.

I. Námitky proti základu daně z tantiem nemohou být uplatněny v odvolání z předpisu přechodné přírážky k této dani podle § 7 zák. č. 177/1931 Sb. — II. Odvolání z předpisu přechodné přírážky k dani z tantiem podle zákona č. 177/31 Sb., uplatňující námitky s hlediska § 7 tohoto zákona nepřipustné, jest podle § 330 odst. 10 zákona o př. daních vrátiti berní správou straně; opatření toto je konečné (nález č. 11.468/35).

Daň z tantiem.

I. Rentou ve smyslu § 169 č. 1, pokud se týče § 124 odst. 2 č. 5 zák. a daních osobních a čl. 27 bodu II č. 6 prov. předpisu ke IV hlavě tohoto zákona je rozuměti opětující se plnění, které je zásadně omezeno na dobu života příjemce a při němž nejde o splácení kapitálové pohledávky. — II. I při rentě dočasné (to jest ujednané na určitou dobu) musí jíti o plnění, které zaniká smrtí příjemcovou, nastala-li před uplynutím ujednané doby, resp. — byl-li takový zanik plnění smluvně ujednan — i smrtí povinného (nález č. 20.131/35).

Daň rentová.

- Poplatky.** Za účinnosti zákona č. 76/1921 Sb. nelze při stanovení základu poplatku ze smluv nájemních (pachtovních), uzavřených v době od 1. srpna 1919 do 31. ledna 1921 (§ 5 cit. zák.), použití ustanovení první věty odstavce 2 poznámky 1 k uher. saz. pol. 20 a § 61 uher. popl. práv., v tomto ustanovení dovolaného (nález č. 10.227/36).
- Přímé daně.** Vykonávání lékařské praxe podle rámcové smlouvy s revírní bratrskou pokladnou ve Falknově nepodléhá podle § 47 odst. 1 č. 2 zákona o přímých daních všeobecné dani výdělkové (nález č. 10.532/36).
- Poplatky.** Jestliže při zřízení společnosti podle saz. pol. 91/55 lit. B. popl. zákona — tedy společností, mající za předmět prospěch společníků — byly umluveny majetkové vklady, sluší měřiti poplatek z umluvených majetkových vkladů, i když se majetkovými vklady nevytvoruje kmenové jmění společnosti (nález č. 11.254/36).
- dto.** Ustanovení § 95 č. 4 uher. popl. pravidel (o poplatkové platební povinnosti) není za účinným zák. čl. XI:1918 platnou normou, pokud jde o ony poplatky z majetkových převodů, na něž se tento zákon vztahuje (nález č. 11.260/36).
- Přímé daně.** I. Ustanovení 1. odstavce prov. nař. č. 175/27 Sb. »K § 15 č. 1 lit. b) zák. o př. d.«, že opotřebení provozovacích zařízení je přímým a pravidelným důsledkem jejich užívání v provozu, je v soulase se zákonem. — II. Ustanovení 1. věty 7. odstavce cit. prov. nař. »K § 15 č. 1 lit. b) zák. o př. d.«, že všechny odpisy a ztráty mohou býti odečteny jen, když tu jest určitá souvislost s provozováním podniku, nebo aspoň s pouhou skutečností, že se podnik provozuje, neodporuje zákonu. — III. Předpokladem odečitatelnosti odpisu podle § 15 č. 1 lit. b) zák. o př. daních z důvodu opotřebení nebo znehodnocení majetkových předmětů, v tomto zákonem ustanovení uvedených, je, že dotčené majetkové předměty sloužily v období pro zdanění rozhodném provozu podniku. — IV. Provozovna, která v určitém daňovém období nebyla v provozu, není pro toto období součástí podniku, jakožto předmětu všeobecné výdělkové daně podle § 46 odst. 3 zákona o př. daních (nález č. 20.130/35).
- Daň z motorových vozidel.** Uplatněním zákonného zástavního práva na vozidlo a z něho plynoucí věcnou ručební povinností je podle § 21 zák. č. 116/27 Sb. a § 266 zák. o př. daních postižen výhradně subjekt, který v době vydání platební výzvy má vozidlo v držení (nález č. 11.185/36).
- dto.** V odvolání z platební výzvy, uplatňující zákonné zástavní právo za daň z motorových vozidel, nemůže postižený ručením uplatňovati námitky proti původnímu předpisu daně (nález č. 11.186/36).
- dto.** Veřejnými cestami podle § 8 zák. č. 116/1927 Sb. rozumějí se též veřejné cesty obecní ve smyslu § 1 č. 4 a 5 zák. čl. I: 1890 (nález č. 10.642/36).
- Přímé daně.** Námitka, že není tu jmění, jímž by manžel ručil za přímé daně, předepsané druhému manželovi, může býti uplatněna v odvolání z platební výzvy podle § 266 odst. 1 zák. o př. daních (nález č. 10.600/36).

Písomníctvo.

Dr. E. Hexner-Dr. K. Martínek: Kartelové a syndikalizační předpisy československé (Právní předpisy a komentář). Nákladem Hospodářské Politiky. Praha 1936.

V knihovni Hospodárskej Politiky vyšla pred niekoľkými dňami spoločná práca doc. Dr. Hexnera a Dr. Martínka pod naznačeným ná-